Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (štvrtá komora)

z 26. októbra 2012 *

„Spoločná zahraničná a bezpečnostná politika — Reštriktívne opatrenia prijaté voči Iránu s cieľom zabrániť šíreniu jadrových zbraní — Zmrazenie finančných prostriedkov — Žaloba o neplatnosť — Povinnosť odôvodnenia“

Vo veci T-53/12,

**CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd,** so sídlom v Singapure (Singapur), v zastúpení: S. Drury, solicitor, K. Adamantopoulos a J. Cornelis, advokáti,

žalobkyňa,

proti

**Rade Európskej únie,** v zastúpení: B. Driessen a V. Piessevaux, splnomocnení zástupcovia,

žalovanej,

ktorej predmetom je návrh na zrušenie nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1), vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, s. 11), a nariadenia Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), v rozsahu, v akom sa týkajú žalobkyne,

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora),

v zložení: predsedníčka komory I. Pelikánová (spravodajkyňa), sudcovia K. Jürimäe a M. van der Woude,

tajomník: N. Rosner, referent,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 11. júla 2012,

vyhlásil tento

* Jazyk konania: angličtina.

## Rozsudok

### Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Žalobkyňa CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd je singapurská spoločnosť činná najmä ako zástupkyňa plavebnej spoločnosti.

2 Prejednávaná právna vec patrí do rámca reštriktívnych opatrení zavedených s cieľom vyvinúť nátlak na Iránsku islamskú republiku, aby ukončila činnosti v jadrovej oblasti, ktoré predstavujú nebezpečenstvo šírenia alebo vyvíjania nosičov jadrových zbraní.

3 Meno žalobkyne bolo vykonávacím nariadením Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 319, s. 11), zapísané do zoznamu v prílohe VIII nariadenia Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007 (Ú. v. EÚ L 281, s. 1).

4 Tento zápis mal za následok zmrazenie finančných prostriedkov a ekonomických zdrojov žalobkyne podľa článku 16 ods. 2 nariadenia č. 961/2010.

5 Pokiaľ ide o žalobkyňu, vykonávacie nariadenie č. 1245/2011 bolo odôvodnené takto:

„Krycia spoločnosť [spoločnosti Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL)] vo vlastníctve alebo pod kontrolou IRISL.“

6 Rada Európskej únie informovala žalobkyňu o zaradení jej mena do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, listom z 5. decembra 2011, o ktorom žalobkyňa tvrdí, že jej bol doručený 13. decembra 2011.

7 Listom z 15. decembra 2011 požiadala žalobkyňa Radu, aby jej zaslala všetky relevantné dokumenty týkajúce sa tvrdení, ktoré boli voči nej uvedené vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011. Rada potvrdila prijatie tohto listu 19. decembra 2011.

8 Listom z 19. decembra 2011 požiadala žalobkyňa Radu, aby opätovne preskúmala rozhodnutie zaradiť ju do zoznamu uvedeného v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.

9 Dňa 19. januára 2012 zaslala žalobkyňa Rade fax, v ktorom ju žiadala o spresnenie lehôt na spracovanie žiadostí obsiahnutých v jej listoch z 15. a 19. decembra 2011. Rada potvrdila prijatie faxu e-mailom v ten istý deň.

10 Listom z 23. marca 2012 odpovedala Rada na listy žalobkyne z 15. a 19. decembra 2011 v tom zmysle, že po preskúmaní sa žiadosť žalobkyne o vyradenie jej mena zo zoznamu nachádzajúceho sa v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010 zamieta. V tejto súvislosti Rada spresnila, že žalobkyňa síce fakticky nebola vo vlastníctve Islamic Republic of Iran Shipping Lines (IRISL), ale tá ju využívala ako kryciu spoločnosť na uskutočňovanie platieb v prospech inej spoločnosti, voči ktorej sú namierené reštriktívne opatrenia, a to v prospech spoločnosti P., ktorá na Strednom východe konala na účet IRISL. Rada ďalej spresnila, že zamýšľa v tomto zmysle zmeniť odôvodnenie v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, ktoré sa týka žalobkyne.

11 Vzhľadom na skutočnosť, že nariadenie č. 961/2010 bolo zrušené nariadením Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 88, s. 1), Rada zaradila meno žalobkyne do prílohy IX tohto nariadenia. Finančné prostriedky a ekonomické zdroje žalobkyne sú teda v súčasnosti zmrazené na základe článku 23 ods. 2 uvedeného nariadenia. Odôvodnenie uplatnené voči žalobkyni je totožné s odôvodnením nachádzajúcim sa vo vykonávacom nariadení č. 1245/2011.

**Konanie a návrhy účastníkov konania**

12 Návrhom doručeným do kancelárie Všeobecného súdu 12. februára 2012 podala žalobkyňa túto žalobu.

13 Samostatným podaním doručeným do kancelárie Všeobecného súdu v ten istý deň podala žalobkyňa na základe článku 76a ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu žiadosť o skrátené súdne konanie. Rozhodnutím z 8. marca 2012 Všeobecný súd (štvrtá komora) tomuto návrhu vyhovel.

14 Vyjadrenie Rady k žalobe bolo podané 26. marca 2012.

15 Dňa 26. apríla 2012 požiadal Všeobecný súd účastníkov konania, aby mu poskytli spresnenia, pokiaľ ide o prepojenie medzi žalobkyňou, IRISL a spoločnosťou P. Účastníci konania tejto žiadosti vyhoveli v lehote stanovenej Všeobecným súdom.

16 Dňa 16. mája 2012 podala Rada na Všeobecný súd doplňujúce pripomienky, v ktorých tvrdí, že žalobkyňa prijala alebo vykonala platby, ktoré sa týkali spoločností prepojených s IRISL, teda spoločností I., K., O. a C., na účely obídenia účinkov reštriktívnych opatrení namierených voči IRISL.

17 Žalobkyňa podala k týmto tvrdeniam pripomienky listom zo 6. júna 2012.

18 Prednesy účastníkov konania a ich odpovede na ústne otázky, ktoré im Všeobecný súd položil, boli vypočuté na pojednávaní 11. júla 2012.

19 Žalobkyňa vo svojom návrhu žaloby navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zrušil vykonávacie nariadenie č. 1245/2011 a nariadenie č. 961/2010 s okamžitou účinnosťou v časti, ktorá sa týka zaradenia žalobkyne do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010,

— zaviazal Radu na náhradu trov konania.

20 Počas pojednávania žalobkyňa zmenila svoje návrhy tak, že navrhuje aj zrušenie nariadenia č. 267/2012 v časti, ktorá sa týka jej zaradenia do zoznamu, ktorý sa nachádza v prílohe IX tohto nariadenia.

21 Rada navrhuje, aby Všeobecný súd:

— zamietol žalobu,

— zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania.

**Právny stav**

22 Žalobkyňa sa dovoláva troch žalobných dôvodov, z ktorých prvý vychádza zo zjavne nesprávneho posúdenia jej údajných vzťahov s IRISL, druhý z porušenia povinnosti odôvodnenia a tretí z porušenia jej práva na obranu a na účinnú súdnu ochranu. Žalobkyňa ďalej žiada, aby malo prípadné zrušenie napadnutých aktov okamžitú účinnosť.

23 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné najprv preskúmať, či je prípustná zmena návrhov, ktorú požaduje žalobkyňa.

*O prípustnosti zmeny návrhov žalobkyne*

24 Ako vyplýva z bodu 11 vyššie, po podaní žaloby bolo nariadenie č. 961/2010, zmenené a doplnené vykonávacím nariadením č. 1245/2011, zrušené a nahradené nariadením č. 267/2012. Žalobkyňa na pojednávaní zmenila svoje pôvodné návrhy tak, že sa žalobou domáha zrušenia všetkých týchto aktov (ďalej len spoločne „napadnuté akty“). Rada uviedla, že voči takejto zmene nemá žiadne námietky.

25 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že ak je nariadenie týkajúce sa priamo a osobne jednotlivca v priebehu konania nahradené aktom, ktorý má rovnaký predmet, treba ho považovať za nový prvok umožňujúci žalobkyni prispôsobiť svoje návrhy a dôvody. Bolo by totiž v rozpore s riadnym výkonom spravodlivosti a s požiadavkou hospodárnosti konania nútiť žalobkyňu, aby podala novú žalobu. Okrem toho by bolo nespravodlivé, keby dotknutá inštitúcia mohla na obranu voči výhradám uvedeným v žalobe predloženej súdu Európskej únie proti určitému aktu prispôsobiť napadnutý akt alebo ho nahradiť iným a odvolávať sa v priebehu konania na túto zmenu alebo toto nahradenie, zatiaľ čo druhý účastník konania by nemal možnosť rozšíriť svoje pôvodné návrhy a žalobné dôvody na neskorší akt ani predložiť dodatočné návrhy a dôvody proti nemu (pozri analogicky rozsudok Súdu prvého stupňa z 23. októbra 2008, People’s Mojahedin Organization of Iran/Rada, T-256/07, Zb. s. II-3019, bod 46 a tam citovanú judikatúru).

26 Pokiaľ ide o lehotu, v ktorej možno takúto zmenu uskutočniť, Všeobecný súd sa domnieva, že lehota dvoch mesiacov stanovená v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ sa v zásade uplatňuje tak v prípade, že je žaloba o neplatnosť aktu podaná návrhom na začatie konania, ako aj v prípade, že je podaná v rámci prebiehajúceho konania formou prispôsobenia návrhov smerujúcich k zrušeniu predchádzajúceho aktu, ktorý bol dotknutým aktom zrušený a nahradený.

27 Toto riešenie je totiž odôvodnené okolnosťou, že pravidlá týkajúce sa lehôt na podanie žaloby sú kogentné a súd ich musí uplatňovať tak, aby zabezpečil právnu istotu, ako aj rovnosť osôb podliehajúcich súdnej právomoci pred zákonom (rozsudok Súdneho dvora z 18. januára 2007, PKK a KNK/Rada, C-229/05 P, Zb. s. I-439, bod 101) s vylúčením akejkoľvek diskriminácie alebo svojvoľného zaobchádzania pri výkone spravodlivosti (rozsudok Súdneho dvora z 15. januára 1987, Misset/Rada, 152/85, Zb. s. 223, bod 11).

28 Všeobecný súd sa však domnieva, že ako výnimka z tejto zásady platí, že uvedená lehota sa neuplatní v rámci prebiehajúceho konania, pokiaľ dotknutý akt a akt, ktorý ho ruší a nahrádza, majú vo vzťahu k dotknutej osobe rovnaký predmet, sú v podstate založené na rovnakých dôvodoch a majú takmer totožný obsah, teda keď sa odlišujú len svojím rozsahom pôsobnosti *ratione temporis*, a prispôsobenie návrhov nie je založené na nijakom novom dôvode, skutočnosti alebo dôkaze než na samotnom prijatí dotknutého aktu, ktorý zrušuje a nahrádza tento predchádzajúci akt.

29 V takom prípade vzhľadom na to, že v predmete a rámci sporu, ako sú vymedzené v pôvodnej žalobe, nedošlo k inej zmene než k zmene týkajúcej sa časového rozmeru sporu, nie je právna istota vôbec dotknutá okolnosťou, že prispôsobenie návrhov sa uskutočnilo po uplynutí tejto lehoty dvoch mesiacov.

30 Z toho vyplýva, že za okolností uvedených v bode 28 vyššie môže žalobca zmeniť svoje žalobné návrhy a dôvody aj za predpokladu, že zmena sa uskutočnila po uplynutí lehoty dvoch mesiacov upravenej v článku 263 šiestom odseku ZFEÚ.

31 V prejednávanom prípade, keďže boli všetky podmienky uvedené v bode 28 vyššie splnené, je potrebné považovať návrh žalobkyne na zrušenie nariadenia č. 267/2012 v rozsahu, v akom ide o jej zaradenie do zoznamu prílohy IX tohto nariadenia, za prípustný.

*O veci samej*

32 Všeobecný súd sa domnieva, že je potrebné preskúmať najprv druhý žalobný dôvod, ktorý vychádza z porušenia povinnosti odôvodnenia.

33 Žalobkyňa v tejto súvislosti tvrdí, že Rada prijatie reštriktívnych opatrení, ktoré sú namierené voči nej, neodôvodnila dostatočným spôsobom. Tvrdenia, podľa ktorých je vo vlastníctve alebo pod kontrolou IRISL, sú totiž iba odkazom na uplatniteľnú právnu úpravu, a teda nie sú individuálnymi a konkrétnymi dôvodmi, na základe ktorých Rada dospela k názoru, že sa voči nej musia uplatniť reštriktívne opatrenia. Podľa názoru žalobkyne Rada konkrétne nespresnila povahu jej údajného vlastníctva alebo kontroly spoločnosťou IRISL ani neposkytla dodatočné informácie o dôvodoch, prečo ide v jej prípade o „kryciu spoločnosť“ spoločnosti IRISL.

34 Rada na to odpovedala, že poskytnuté odôvodnenie je dostatočné, keďže okrem iného spresnila povahu vzťahov medzi žalobkyňou a IRISL, teda skutočnosť, že bola využívaná ako krycia spoločnosť pre vykonávanie platieb adresovaných spoločnosti P.

35 Treba pripomenúť, že povinnosť odôvodniť akt spôsobujúci ujmu, ktorá je stanovená v článku 296 druhom odseku ZFEÚ, a osobitne v prejednávanom prípade v článku 36 ods. 3 nariadenia č. 961/2010 a článku 46 ods. 3 nariadenia č. 267/2012, má za cieľ jednak poskytnúť dotknutej osobe dostatočné údaje o tom, či je rozhodnutie riadne odôvodnené alebo či sa prípadne vyznačuje vadami umožňujúcimi napadnúť jeho zákonnosť na súde Únie, a jednak umožniť súdu Únie vykonať preskúmanie zákonnosti tohto aktu. Takto stanovená povinnosť odôvodnenia predstavuje základnú zásadu práva Únie, od ktorej je možné sa odchýliť iba v prípade naliehavých dôvodov. Odôvodnenie teda v zásade musí byť oznámené dotknutej osobe v rovnakom čase ako akt, ktorý jej spôsobil ujmu, a jeho absencia nemôže byť napravená tým, že dotknutá osoba sa dozvie dôvody aktu v priebehu konania na súde Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdu prvého stupňa zo 14. októbra 2009, Bank Melli Iran/Rada, T-390/08, Zb. s. II-3967, bod 80 a tam citovanú judikatúru).

36 Preto s výnimkou prípadu, ak by naliehavé dôvody týkajúce sa bezpečnosti Únie alebo jej členských štátov či udržiavania ich medzinárodných vzťahov bránili oznámeniu určitých okolností, je Rada povinná oznámiť subjektu dotknutému reštriktívnymi opatreniami individuálne a konkrétne dôvody, pre ktoré si myslí, že by sa opatrenia mali prijať. Musí teda uviesť skutkové a právne okolnosti, od ktorých závisí právne odôvodnenie dotknutých opatrení, a úvahy, ktoré ju viedli k ich prijatiu (pozri v tomto zmysle rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 81 a tam citovanú judikatúru).

37 Odôvodnenie musí byť okrem toho prispôsobené povahe sporného aktu a kontextu, v ktorom bol prijatý. Požiadavka odôvodnenia musí byť hodnotená vzhľadom na okolnosti daného prípadu, najmä na obsah aktu, charakter uvádzaných dôvodov a záujem, ktorý môžu mať na získaní takýchto vysvetlení osoby, ktorým je akt určený, alebo ďalšie osoby priamo a osobne dotknuté takýmto aktom. Nevyžaduje sa, aby odôvodnenie konkrétne vymedzovalo všetky relevantné skutkové a právne okolnosti, keďže dostatočnosť odôvodnenia musí byť posúdená nielen vzhľadom na text aktu, ale takisto na jeho kontext, ako aj na súhrn právnych pravidiel upravujúcich dotknutú oblasť. Konkrétne akt spôsobujúci ujmu je dostatočne odôvodnený vtedy, pokiaľ bol prijatý v kontexte, ktorý je dotknutej osobe známy a umožňuje jej pochopiť dosah opatrenia prijatého vo vzťahu k nej (pozri rozsudok Bank Melli Iran/Rada, už citovaný v bode 35 vyššie, bod 82 a tam citovanú judikatúru).

38 Pokiaľ ide v prejednávanom prípade o odôvodnenie napadnutých aktov, jednak treba pripomenúť, ako tvrdí žalobkyňa, že údaj, podľa ktorého je „vo vlastníctve alebo pod kontrolou“ spoločnosti IRISL, je iba zopakovaním znenia článku 16 ods. 2 písm. d) nariadenia č. 961/2010 a článku 23 ods. 2 písm. e) nariadenia č. 267/2012 bez akéhokoľvek spresnenia týkajúceho sa konkrétneho prípadu žalobkyne, najmä bez spresnenia povahy kontroly alebo vlastníctva.

39 Ďalej údaj o tom, že žalobkyňa je „krycou spoločnosťou“ spoločnosti IRISL, nie je po obsahovej stránke odlišný od údaja, že IRISL ju vlastní alebo má nad ňou kontrolu. Hoci pojem „krycia spoločnosť“ nemá presný právny význam, používa sa v zásade na označenie sprostredkovateľa zriadeného na účely zakrytia identity iného pôvodcu určitých konaní. Na to, aby spoločnosť mohla slúžiť ako „krycia spoločnosť“ v tomto zmysle, musí byť sprostredkovateľ zákonite priamo alebo nepriamo kontrolovaný alebo vlastnený subjektom, ktorého konanie sa má zakryť. Kvalifikácia subjektu ako „krycej spoločnosti“ preto neprináša žiadne ďalšie objasnenie konkrétnych dôvodov, ktoré viedli Radu k prijatiu reštriktívnych opatrení voči žalobkyni.

40 V tomto kontexte Rada nesprávne tvrdí, že odôvodnenie napadnutých aktov umožňuje žalobkyni pochopiť, že reštriktívne opatrenia boli voči nej nasmerované buď preto, že ju IRISL využívala na vykonávanie platieb pre spoločnosť P., ako uviedla Rada v liste z 23. marca 2012, alebo preto, že prijímala alebo uskutočňovala platby, ktoré sa týkali spoločností I., K., O. a C., ako to Rada tvrdila vo svojich pripomienkach zo 16. mája 2012.

41 Okrem toho, že tieto dve odôvodnenia sú *a priori* protichodné, pretože sa nezakladajú na tých istých skutkových okolnostiach, je na jednej strane potrebné poukázať aj na skutočnosť, že odôvodnenie napadnutých aktov neuvádza spoločnosti P., I., K., O. alebo C. a dokonca ani okolnosť, že IRISL údajne využívala žalobkyňu na prijímanie alebo uskutočňovanie platieb.

42 Na druhej strane, aj keby sa okolnosti uvedené Radou v liste z 23. marca 2012 a v pripomienkach zo 16. mája 2012 preukázali, nemožno nimi preukázať, že je žalobkyňa vo vlastníctve alebo pod kontrolou IRISL ako „krycia spoločnosť“, ale skôr dokazujú to, že pomohla IRISL alebo subjektom, ktoré sú jej blízke, vyhnúť sa účinkom reštriktívnych opatrení, ktoré boli namierené voči nim.

43 V rozpore s tým, čo tvrdí Rada, sa teda na základe odôvodnenia napadnutých aktov nedá zistiť, že Rada vychádzala z okolností uvedených v jej liste z 23. marca 2012 alebo v pripomienkach zo 16. mája 2012.

44 Z toho, čo bolo uvedené vyššie, vyplýva, že Rada neodôvodnila napadnuté akty právne dostatočným spôsobom.

45 Preto treba druhému žalobnému dôvodu vyhovieť a zrušiť jednak vykonávacie nariadenie č. 1245/2011 a nariadenie č. 961/2010 v rozsahu, v akom sa týkajú zaradenia žalobkyne do zoznamu v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010, a jednak nariadenie č. 267/2012 v rozsahu, v akom sa týka zápisu žalobkyne do zoznamu v prílohe IX tohto nariadenia, bez toho, aby bolo potrebné preskúmať prvý a tretí žalobný dôvod.

46 Žalobkyňa okrem toho navrhuje, aby sa napadnuté akty zrušili s okamžitou účinnosťou.

47 V tejto súvislosti je jednak potrebné pripomenúť, že nariadenie č. 961/2010, zmenené a doplnené vykonávacím nariadením č. 1245/2011, sa zrušilo nariadením č. 267/2012. V dôsledku toho už tieto právne akty nemajú nijaké právne účinky, takže žalobkyňa už nemá právny záujem na ich zrušení s okamžitou účinnosťou. Za týchto okolností nie je potrebné rozhodnúť o časti návrhu, ktorá sa týka nariadenia č. 961/2010, zmeneného a doplneného vykonávacím nariadením č. 1245/2011.

48 Pokiaľ ide ďalej o nariadenie č. 267/2012, je potrebné pripomenúť, že na základe článku 60 druhého odseku Štatútu Súdneho dvora Európskej únie odchylne od ustanovení článku 280 ZFEÚ nadobúdajú rozhodnutia Všeobecného súdu, ktoré vyhlasujú nariadenia za neplatné, právoplatnosť až po uplynutí odvolacej lehoty uvedenej v článku 56 prvom odseku tohto štatútu, alebo ak bolo v rámci tejto lehoty podané odvolanie, po jeho zamietnutí (pozri analogicky rozsudok Všeobecného súdu zo 16. septembra 2011, Kadio Morokro/Rada, T-316/11, neuverejnený v Zbierke, bod 38).

49 Nariadenie č. 267/2012 vrátane jeho prílohy IX má pritom povahu nariadenia, keďže jeho článok 51 druhý odsek stanovuje, že je vo všetkých svojich častiach záväzné a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch, čo zodpovedá účinkom nariadenia, ktoré sú upravené v článku 288 ZFEÚ (pozri v tomto zmysle rozsudok Súdneho dvora zo 16. novembra 2011, Bank Melli Iran/Rada, C-548/09 P, Zb. s. I-11381, bod 45).

50 Za týchto okolností sa musí návrh žalobkyne, pokiaľ ide o účinky zrušenia nariadenia č. 267/2012, zamietnuť.

## O trovách

51 Podľa článku 87 ods. 2 rokovacieho poriadku je účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Navyše podľa článku 87 ods. 6 rokovacieho poriadku, ak Všeobecný súd konanie vo veci zastavil, rozhodne o náhrade trov konania podľa vlastnej úvahy. Keďže Rada v prejednávanej veci v podstatnej časti nemala úspech, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania v súlade s návrhmi, ktoré v tomto zmysle podala žalobkyňa.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (štvrtá komora)

rozhodol a vyhlásil:

1. **Nariadenie Rady (EÚ) č. 961/2010 z 25. októbra 2010 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 423/2007, a vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1245/2011 z 1. decembra 2011, ktorým sa vykonáva nariadenie č. 961/2010, sa zrušujú v rozsahu, v akom sa týkajú zápisu CF Sharp Shipping Agencies Pte Ltd do zoznamu v prílohe VIII nariadenia č. 961/2010.**

2. **Nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie č. 961/2010, sa zrušuje v rozsahu, v akom sa týka zápisu CF Sharp Shipping Agencies do zoznamu v prílohe IX.**

3. **O návrhu CF Sharp Shipping Agencies, aby sa zrušilo nariadenie č. 961/2010 a vykonávacie nariadenie č. 1245/2011 s okamžitou účinnosťou, už nie je potrebné rozhodnúť.**

4. **V zostávajúcej časti sa žaloba zamieta.**

5. **Rada Európskej únie je povinná nahradiť trovy konania.**

Pelikánová Jürimäe van der Woude

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 26. októbra 2012.

Podpisy